

Ministeren
J.nr. MST-705-00066

Den 22. april 2009

**Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. J, stillet
af Nick Hækkerup i Folketingets Skatteudvalg**

Spørgsmål:

Ministeren bedes forklare, hvorfor en skrothandler i årevis ikke har kunnet få udbetalt 3 mio. kr., som staten skylder skrothandleren, og som skrothandleren retmæssigt har krav på ifølge indslag i TV-avisen på DR1 den 28. februar 2009.

Svar:

Jeg har aftalt med skatteministeren, at jeg besvarer de to samrådsspørgsmål, og så kan der stilles spørgsmål til os bagefter.

Samrådsspørgsmålet er formuleret - som Nick Hækkerup også har fremstillet det - på en måde, så det frem-

står som om en autoophugger har et berettiget krav mod staten.

Jeg vil gerne starte med at sige, at det jo så også er en ting, vi tager meget seriøst, og vi har så også for flere måneder siden besluttet, at vi nu vil have undersøgt den her sag til bunds. Jeg vil også gerne sige, at hvis konklusionen er den, at staten skylder nogen penge til forskellige autoophuggere, ja så skal vi selvfølgelig sørge for, at de får de penge. Men der er heller ikke nogen tvivl om, at det her er en kompliceret sag, hvor der er forskellige lovgivninger, der hænger sammen. Derfor mener jeg, at det rigtigste er at få spørgsmålet ordentligt undersøgt. Det er også derfor, at skatteministeren og jeg selv har bedt om at bedt om, at Kammeradvokaten går sagen efter i sømmene og kommer tilbage med en redegørelse i juni måned, hvor vi så kan tage stilling til, hvad der skal gøres i den pågældende sag.

Men lad mig starte med at give et kort resume af nogle af de ting, som jeg synes er vigtige at fremhæve. Der er en lang række relevante regler på området, både momsreglerne, og her kan min kollega skatteministeren jo hjælpe mig, så er der også miljøreglerne, samt administrationen heraf. Det er også tidligere gjort overfor Miljø- og Planlægningsudvalget, idet svar på almindelig spørgsmål 143 fra maj 2008 netop var en decideret gennemgang af regelgrundlaget for udbetalingen af skrotningsgodtgørelsen, og også den sagsbehandling der har været i forbindelse hermed fra Miljøstyrelsens side og tilsvarende fra SKATs side om momsafregning.

Jeg har fået oplyst fra SKAT, at der ikke skal betales moms af den godtgørelse, der udbetales til en person, som skrotter sin egen bil.

Når en udtjent bil afleveres til en ophugningsvirksomhed, skal der udstedes en skrotningsattest for efterfølgende at kunne modtage skrotningsgodtgørelsen.

Godtgørelsen kan enten udbetales til ejeren af bilen eller til den ophugningsvirksomhed, der modtager bilen. Udbetalingen til ophugningsvirksomheden sker ved at ejeren underskriver en transporterklæring på bagsiden af skrotningsattesten.

Udbetales godtgørelsen til autoophuggeren, skal virksomheden betale moms af den del af skrotningsgodtgørelsen, som virksomheden beholder som betaling for at udføre skrotningen – dvs. moms af et vederlag.

Lad mig give et eksempel:

Skrotningsgodtgørelsen for en bil udgør 1.750 kr. I et konkret eksempel kunne det være sådan, at i forbindelse med en aftale om skrotning af bilen aftaler bilens ejer med en autoophugger, at ejeren skal have 750 kr. af godtgørelsen, og autoophuggeren 1000 kr. De 1000 kr., som autoophuggeren skal have, er ejerens betaling for at få bilen skrottet. En regning for skrotningen ville se ud som følger:

Skrotning 800 kr. + moms 200 kr. i alt 1000 kr.

Den del af skrotningsgodtgørelsen, som udbetales til ejeren af bilen, er ikke momspligtig. De resterende 1000 kr., som virksomheden får, er vederlag for håndteringen af køretøjet efter miljøreglerne, og sådan et vederlag er momspligtigt.

Hvis ejeren af en gammel bil derimod sælger denne til en autoophugger, og autoophuggeren herefter vælger at skrotte den, kan autoophuggeren få udbetalt en skrotningsgodtgørelse. I de tilfælde får autoophuggeren ikke vederlag for at affaldsbehandle sin egen bil, og der skal derfor ikke betales moms.

I forhold til miljøområdet kan jeg sige, at baggrunden for ordningen er, at Folketinget i 1999 vedtog lov om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler. Ordningen skabte et incitament til, at ejere af udtjente biler afleverer biler til autoophuggere, der var certificerede i forhold til en miljømæssig forsvarlig affaldsbehandling af biler. For at

opnå certificering skulle man opfylde nogle nærmere fastsatte miljøkrav. Der blev endvidere også gennemført to bekendtgørelser. Reglerne trådte i kraft i år 2000.

Som konsekvens af det danske system, hvor alle bilejere er registreret i det centrale motorregister, vurderede Miljøstyrelsens, at det i praksis ville være den sidst registrerede ejer, der afleverede en bil til ophugning. Det fremgik derfor af bekendtgørelsen, at den, der kunne få udbetalt skrotningsgodtgørelsen, var den sidst registrerede ejer.

Reglerne blev ændret i 2002 bl.a. for at gennemføre direktivet om udrangerede køretøjer og for at ændre miljøbidrags- og godtgørelsessatserne.

Regelændringen betød, at man udstedte en ny bekendtgørelse. Af den fremgik det, at skrotningsgodtgørelsen kunne udbetales til den sidste ejer, som blot kunne dokumentere, at han/hun var ejer.

Når reglerne blev ændret, var det fordi, erfaringerne fra de to første år ordningen fungerede viste, at der var eksempler på, at et autoværksted eller en bilforhandler havde taget en brugt bil i bytte for at sætte den i stand, men efterfølgende viste det sig, at bilen var i for dårlig stand til at det kunne betale sig at reparere den. I denne situation er det typisk, at bilforhandleren ikke har været registreret som ejer af bilen, da det koster at få indregistreret bilen igen. For at få udbetalt skrotningsgodtgørelsen var det nødvendigt for værkstedsejeren eller bilforhandleren at kontakte den oprindelige ejer af bilen for at få dennes underskrift på skrotningsattesten.

Reglerne blev ændret, så det kunne være muligt for en ny ejer af bilen, at få udbetalt skrotningsgodtgørelse selv om vedkommende ikke havde været registreret som ejer af bilen. Det skulle sikre, i de særlige tilfælde, hvor der var behov for det, at man ikke skulle henvende sig til den tidligere ejer for at få en underskrift på skrotningsattesten.

Miljøstyrelsen vurderede imidlertid stadig, at det var vigtigt at sikre, at der ikke opstod en praksis, hvor autoophuggere kunne videresælge biler, hvor det var den oprindelige ejers intention, at bilen skulle affaldsbehandles. Derfor var praksis hos Miljøordning for Biler fortsat, at for at skrotningsgodtgørelsen kunne udbetales uden videre, skulle den sidst registrerede ejer underskrive skrotningsattesten.

Hvis der blev indsendt anmodninger om udbetalinger, som ikke levede op til dette krav, skulle de sendes til Miljøstyrelsen til særskilt behandling.

På baggrund af en konkret sag, som blev forelagt Miljøstyrelsen hvor en borger af praktiske årsager ikke kunne få udbetalt sin skrotpræmie, blev der i november 2005 fastlagt en praksis, hvorefter, Miljøordning for biler kunne udbetale skrotningsgodtgørelsen, hvis en ejer, uden at have været registreret som ejer af bilen, kan opfylde dokumentation for ejerforholdet ved fremlæggelse af købekontrakt eller lignende. I disse tilfælde

kan ejeren underskrive skrotningsattesten og få udbetalt skrotningsgodtgørelsen.

Hensynet bag reglerne og administrationen på miljøområdet har været at sikre, at alle biler bliver afleveret til en ophugger, der lever op til miljøkravene, at bilerne faktisk bliver ophugget samt at sikre, at de der får udbetalt skrotningspræmien rent faktisk ejer bilerne. Når en ophugger udsteder en skrotningsattest, lover ophuggeren dermed, at bilen bliver affaldsbehandlet i overensstemmelse med de gældende regler.

Det her, som jeg har gennemgået nu, viser med al tydelighed, at sagen er kompliceret og ikke mindst svær at forstå – det synes jeg faktisk også selv, hvor jeg har haft lejlighed til at dykke ned i hele sagsfremstillingen. Det drejer sig grundlæggende om, at vi har ét kompliceret regelsæt i Miljøministeriet, der har til hensigt at beskytte miljøet – og som har en afledt effekt i forhold til et andet regelsæt, som ligger i Skatteministeriet. Det er også derfor, at skatteministeren og jeg er gået aktivt

ind i den her problematik, og det er også derfor, vi nu har bedt om, at vi nu kommer til bunds i sagen.

Jeg synes, det er afgørende, at vi nu får udarbejdet en redegørelse fra Kammeradvokaten. Kammeradvokaten undersøger bl.a. om Miljøstyrelsen har handlet i overensstemmelse med reglerne - om der er sket fejl og i givet fald, hvilke konsekvenser det skal have. Derudover har vi har naturligvis bedt om, at momsspørgsmålet inddrages, således at redegørelsen også kommer til at omhandle det, som spørgeren Nick Hækkerup også spørger om nemlig samspillet mellem reglerne.

Vi mener, at det er det rigtige at gøre for at få en ordentlig og tilbundsgående belysning af sagen. Kammeradvokatens undersøgelse er, som jeg startede med at sige, færdig i starten i juni måned - og hvis det viser sig, at nogen uretmæssigt er kommet i klemme, så vil vi bringe det i orden. Når redegørelsen foreligger, vil vi selvfølgelig vende tilbage til udvalget.

Det er også vigtigt for mig at sige, at vi tager den her sag seriøst, fordi det skal jo ikke være sådan, at man som enkeltindivid kommer til at blive kastebold mellem systemer. Det er afgørende, at vi får det belyst – og det er selvfølgelig også afgørende, at vi stiller os på borgerens side. Men omvendt må man også sige, at vi også skal være sikre på, at vi har den lovgivning og de bekendtgørelser og den hjemmel, der er nødvendig for, at det kan lade sig gøre. Og det er derfor, at jeg glæder mig til at se den redegørelse som Kammeradvokaten kommer med, der belyser begge ministreres område.